

Висновок. Вперше доведено, що методика С370 є законом. Причому С370 як закон є законом науки методології.

Література:

1. Бабайлов В.К. Новая парадигма методологии. *Новий колегіум*. 2018. № 1. С. 73-77.
2. Бабайлов В.К. Всеобщая наука. *Новий колегіум*. 2017. № 3. С. 57-61.
3. Бабайлов В.К. Модель разработки парадигм: важнейшие свойства. *Новий колегіум*. 2016. № 3. С.48-53.

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ЕКОНОМІЧНА ЕФЕКТИВНІСТЬ»

Сенухова М.С.

*Науковий керівник: Антощенкова В.В., к.е.н., доцент
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

Однією з основних цілей стратегічного розвитку не тільки підприємства, але і будь-якого іншого господарюючого суб'єкта, є постійне підвищення ефективності його діяльності.

У сучасній економічній науці склалися два підходи до економічної ефективності: статичний і динамічний. Варто зауважити, що динамічний аспект економічної ефективності призводить до необхідності перегляду усталених поглядів на взаємозв'язок економіки і етики.

Встановлено, що історично першим, хто виділяв два взаємодоповнюючих аспекти економічної ефективності: статичний і динамічний, слід вважати Ксенофонта [1, с. 89].

При цьому, ще в 380 р. до н.е. давньогрецький філософ у своєму трактаті «Домострой» під статичною ефективністю розумів дбайливе використання вже наявних у розпорядженні людини ресурсів, а під динамічною ефективністю – примноження благ, які належать людині за допомогою таких видів підприємницької діяльності, як торгівля і спекуляція. Таким чином, вже в Стародавньому світі динамічна ефективність нероздільно пов'язана з підприємництвом.

Звертаючись до праць Й.М. Петрович, А.Ф. Кіт, О.М. Семенів, які розуміють під ефективністю економічну категорію, яка є мірою витрат ресурсів, необхідних для нагромадження та використання багатства суспільством, зрозуміло, що підвищення ефективності виробництва є конкретною формою прояву дії закону економії робочого часу. Об'єктивно обґрунтованим вони вважають народногосподарський підхід оцінки ефективності, який ґрунтується на єдиному критерії оцінки результатів діяльності, економічної ефективності функціонування підприємств, погоджених з ним показниках у відповідних цьому критерію умовах зміни показників економічної ефективності [2, с. 458].

Розкриття сутності економічної ефективності вимагає врахування вимог фундаментального економічного закону про забезпечення матеріальних і духовних потреб суспільства. Категорія економічної ефективності виробництва повинна відображати ступінь забезпечення саме цих потреб суспільства в цілому та кожного окремого індивідуума.

Долан Е.Дж. і Ліндсей Д. вважають економічну ефективність таким станом справ, за якого неможливо здійснити жодної зміни, яка більш повно задовольняла б бажання однієї людини, не перешкоджаючи задоволенню бажань іншої людини [3]. Таке формулювання поняття економічної ефективності іноді називають ефективністю Паретто. При цьому головним завданням управління є узгодження різних інтересів та формування на найоптимальнішому співвідношенні комплексу цілей і завдань.

Макміллан Р. вважає, що економічна ефективність – це виробництво найкращої або оптимальної комбінації продукції на основі використання найбільш ефективної комбінації ресурсів. Під оптимальною комбінацією продукції, зазвичай, розуміють таку їх комбінацію, яка була б обрана індивідуальними споживачами на досконалому ринку в залежності від ціни. А оптимальною комбінацією ресурсів буде така, яка дасть змогу виробляти продукцію з мінімальними альтернативними витратами [4].

Отже, економічна ефективність як економічна категорія, відображає раціональність суспільних відносин з приводу використання ресурсів, виробництва, розподілу, обміну та споживання економічних благ. У системі оціночної діяльності ефект та ефективність виступають як складові, при цьому ефект відображає наслідок, результат діяльності, а ефективність – бажані наслідки.

Уваги заслуговує і визначення В.І. Мацибори, який вказує, що економічна ефективність це узагальнююча економічна категорія, якісна характеристика якої відображується у високій результативності використаної живої і уречевленої праці в засобах виробництва і визначається відношенням одержаних результатів до витрат засобів виробництва і живої праці [5, с. 136].

Економічна ефективність сільськогосподарського виробництва означає одержання максимальної кількості продукції з одного гектара земельної площі, від однієї голови худоби при найменших затратах праці і коштів на виробництво одиниці продукції.

Потрібно зауважити, що ефективність сільського господарства включає не тільки співвідношення результатів і витрат виробництва, в ній відбиваються також якість продукції і її здатність задовольнити ті чи інші потреби споживача. При цьому підвищення якості вимагає додаткових затрат живої і уречевленої праці.

Отже, економічна ефективність представляє собою порівняльну оцінку результату діяльності підприємства, що відображає не тільки його можливості (в тому числі і технологічні) до забезпечення економічного зростання, але і здатність стимулювати прогресивні структурно-якісні зміни.

Література:

1. Фетисов Г.Г. От зари цивилизации до капитализма. М. Мысль, 2004. С. 82-90.
2. Петрович Й.М., Кіт А.Ф., Семенів О.М. Економіка підприємства: підручник. Львів: «Новий Світ – 2000», 2004. 680 с.
3. Долан Э.Дж., Линдсей Д. Рынок: микроэкономическая модель; Пер. с англ. В. Лукашевича и др.; Под общ. ред. Б. Лисовика и В. Лукашевича. СПб., 1992. 496 с.
4. Макмиллан Р. Экономикс. М.: «Издательство ПРИОР», 1998. 384 с.
5. Мацибора В.І. Економіка сільськогосподарства: підручник. К.: Вища школа, 1994. 415 с.

РОЗВИТОК СФЕРИ ПОСЛУГ ТА ПОПИТ НА НЕЇ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Слісаренко О.О.

*Науковий керівник: Левченко Я.С., к.е.н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

В останні роки в світі значно поширився попит на сферу послуг. Значно змінюється рівень життя людей, тому і їх бажання та потреби стають більш вимогливими. Задля того, щоб найкращим чином задовольнити споживачів, підприємці намагаються удосконалити механізм функціонування своєї галузі, адже саме від якості обслуговування та надання послуг людині залежить добробут установи. Сфера послуг України включає в себе банки, страхові компанії, салони краси, ресторани, хімчистки, ринок реклами, готелі, туристичні агентства та багато інших. Дана галузь дослідження має дуже широкий спектр спеціалізації, адже задовольняє значну кількість потреб населення. Також не можна не зазначити, що присутня величезна кількість конкурентів у цьому секторі економіки, адже індустріальним країнам притаманний зріст попиту на послуги. Останні відрізняються від товарів, адже несуть у собі нематеріальний характер, окремий споживач орієнтується на ту сферу послуг, яка йому потрібна, перші не мають такої властивості, як накопичення. Широкий розвиток спричинений тим, що надання послуг не має обмежень, адже попит у людини може з'явитися відразу на послуги різних характерів [1].

За статистичними даними задана вище сфера за 2014 рік охоплювала 222160 підприємств, що складало більше половини загальної кількості підприємств України на той час – близько 65%. Чотири роки поспіль, на початку 2018 року спостерігався невеликий зріст у таких видах сфери послуг, як оборот роздрібною торгівлі, який збільшився на 6,2%, пасажирообіг піднявся на 5,3%, попит на оптові товари зріс на 4,6%. Порівняно з початком 2017 року, коли вантажообіг становив приблизно 12%, то до початку 2018 року він зменшився